

AB LES DEGUDES LLICENCIES

Se recomana sia deixada aquesta FULLA a algun amich o conegut.

Festes de la setmana

Día 5, Diumenge ✕ *I de Quaresma*.—Sants Eussebi, Palati, Ereb y comps., mrs.; Adrià y Focas, mrs.; Teófil, b. y cf.; Geràssim, anacoreta. El B. Nicolau Factor.

Día 6, Dilluns.—Dedicació de la Catedral de Tenerife.—Sants Victor, Victorià, Claudià y Senón, mrs.; Marcià, b. y mr.; Olaguer, b. de Barcelona y després arq. de Tarragona; Ciril, patr.ª y cf.—Santes Basa, mr.; Coleta, verge, clarissa.

Día 7, Dimarç.—Sts. Tomàs de Aquino, cf. y dr.; Revocat, Saturni, Secundoi y Embul, mrs.; Teófil, Pau y Gaudiós, bs.; Easturvi, ab. y cf.—Stes. Perpètua y Felicitat, mrs.

Día 8, Dimecres.—Sts. Julià, arq. de Toledo: Joan de Déu, cf. y fd.; Vermond, ab. y cf.; Filemó, Apoloni y altres, mrs.—Stes. Benta, Herenia y Felicitat, mrs.—*Tèmpores*.

Día 9, Dijous.—Sts. Pacià, b. de Barcelona; Gregori, b.; Dagobert, rey; Eduvold, ben.; Ciril y Metodosi, bs.—Sta. Catarinà de Bolonia, vg.; Francisca Romana, vda.

Día 10, Divendres.—Sants Melitó y comps., mrs.; Ciprià, Anecto, Pau, Crescent y Victor, mrs.; Macari, b. y cf.—Santa Berenice, mr.—*Abs. de carn.*—*Tèmpores*.

Día 11, Dissapte.—Dedicació de la l'glesia metropolitana de Sevilla.—Sts. Eulogi y Eutimi, bisbes y mrs.; Fermi, ab.; Constanti y Pere, cfs.; Vicens y Ramir, mrs. y monjos.—Sta. Aurea, vg. y mr.—*Tèmpores*.—*Ordres*.

Día 12, Diumenge ✕ *II de Quaresma*.—Sants Gregori el Grant, pp., dr. y cf.; Mamilià, mr.; Perè, mr.; Egduni, pvre., y comps, mrs.; Teofanes, monjo.—Stes. Sanxa, vg.; Josefina, vg.

La Missa d'avuy, 5 de Març, es de la Dominica primera de Quaresma, ab ornaments de color morat.

¡SANCTA MARIA, ORA PRO NOBIS!

¡Santa María, preguéu per nosaltres!

LA LLETANIA EN ESTAMPES

Després que, en la *lletania*, acabem de dirigirnos a Deu, reclamem la sobirana intercessió de Maria, saludant-la ab títols hermosíssims, a manera de breuiari o comperdi de ses excelencies y grandeses, repetint immediatament després de cada títol o invocació exa senzilla pregaria: *preguèu per nosaltres*.

Exos títols, ab que saludem a Maria, son tots interessants y aptíssims pera encendre y avivar en nostres cors la flama de la devoció y l'amor filial a tan bona Mare. Darem de quiscún d'ells una breu y senzilla explicació, a fi de que exa *oració litànica*, tan bella y tan dolça, no sia resada tan de rutina, y'ls afectes de amor a Maria en que inflama, nexin y se mantingan ben robustos en vostres cors, sabent, en l'avenir, lo que dièu.

El primer títol de honor, que donem a la Santíssima Verge, es son meteix nom de Maria, nom que, després del de Jesús, es el qui fa les delícies de les ànimes piadoses. Aqueix nom significa *Sobirana, Astre resplendent, Regina del mar*. Aqueix nom, tan dolç al cor, aparta del esperit les tenebres, com el nom de Jesús. «Si el vent de la temptació vos inquieta, díu Sant Bernat, acudíu a l'auxili de Maria.»

¡Oh Maria! Beneit sia el Senyor perque de tal manera ha glorificat el vostre nom, que jamay vostres alabances dexaran de sortir de la boca dels homens. Sia sempre terrible al infern aquest sagrat nom, y benèfich pera vostres fills. ¡Quedi per sempre clavat en nostre cor, y inseparable del nom adorable del vostre diví Fill, y sia, després del de Jesús, nostre refugi y nostre escut, nostra força y nostre conçoll!

¡Sancta Maria, ora pro nobis!—¡Santa Maria, preguèu per nosaltres!

INTRÒIT DE LA DOMINICA

Antifona.—(*Salm 90*) M'invocarà y Jo l'escollaré

De mi haurà salvament y gloria:

Lo sadollaré de vida inacabable.

Salm.—(*id.*)

Qui demorará sots la protecció del Altíssim

a l'ombra del Omnipotent reposa.

GLOSA.—El salm de l'Intròit d'avuy es un salm quaresmal. Fins al diumenge de Passió no hi ha dia de quaresma que no sigui recitat el verset dotze d'aquest salm. Altres versets del meteix son usats en els responsoris breus de les Hores menors quan se resa del temps. Però més especialment el salm 90 es propi del primer diumenge de quaresma. D'ell está formada tota la salmodia de la Misa. Y l'*Tractus* que's canta avans del Evangèli l' reproduceix integralment. Heusaquí la explicació d'aquest us. Com a començament de quaresma qu'es temps de reculliment, de mortificació y d'exercici de l'esperit, l'Evangèli d'avuy ens conta com Jesús després de son baptisme's retirà al desert, com allí dejunà quaranta dies y després fou temptat del diable. Ab unes paraules de la Sagrada Escriptura Nostre Senyor confongué'l maligne esperit en la primera temptació. Llavors el diable tornà a temtar lo valguent-se, y interpretant malament, el següent verset del salm 90: «Als seus angels ha feta comanda de tu, y ells te portaran a les mans pera que no ferescas ton peu en cap pedra.» Aquestes paraules que'l dimoni emprà pera que Jesús fes un acte de temeritat y d'ostentació, llensant-se cap avall del pinacle del temple, son molt repetides en el dia d'avuy y durant la quaresma. Aquesta repetició fa una bella impressió d'ironia. Es com si fossin subrallats exos mots aduits ridicolament y que foren contraproducts pera'l maligne.

El sortir aquest verset, dins l'Evangèli de la present dominica, va fer pensar en servir-se del salm en la liturgia d'avuy y de la quaresma. Y per altre part pera les idees y els sentiments que'ns vol inspirar la liturgia d'aquests temps es avinent l'esmentat salm. Ell pregona la eficacia de la oració y senyala quin deu esser el nostre escut, la nostra fortalesa en les lluytes esperituals; y la liturgia de quaresma s'enca mina a fomentar l'esperit d'oració y a ensinistarnos pera'ls combats de l'ànima. A mes, acostumats a recitar el salm 90 en el capvespre de cada dia, en el res de Completes, hi trobem certa melangia que lliga ab el caràcter de les coses quaresmals.

Evangèli de la dominica primera de Quaresma

(*Math., 4, 1-11*)

En aquell temps: Jesús fou duyt per l'Esperit al desert a que fos temptat del diable. Y havent dejunat quaranta dies y quaranta nits, després tingué fam. Y acostantse'l temptador, li digué: Si Fill de Déu ets digues aquestes pedres que's tornen pa. Ell respon y diu: Escrit está: No de pa solament viurá l'home, sinó de tota paraula exida

de la boca de Déu. Llavors se l'emportà 'l diable a la ciutat santa, lo posa dalt lo pinacle del temple, y li diu: Si Fill de Déu ets, llançat daltabaix, qu' escrit está que als seus àngels ha feta comanda de tú, y ells te portarán a les mans pera que no ferescas ton peu en cap pedra. Jesús li diu: També está escrit: No temtarás lo Senyor teu Deu. Encara 'l diable se l'emmena a una montanya molt alta, li demostra tots los realms del món y la gloria llur, y li diu: Tot axó't daré, si postrante m'adoras. Vesten. Satanás, li diu allavors Jesús, qu' escrit está: El Senyor teu Déu adorarás y a ell sol serviràs. Lo diable, allavors el dexà, y veus aquí que s'acostaren àngels y 'l servíen.

Missa del divendres (6 Mars)

De la Llança y dels Claus de Nostre Senyor Jesu-Christ

EPÍSTOLA.—(Zach. 12, 9-11; 13, 6-7)

Paraula del Senyor:

Jo escamparé demunt la casa de David

Y demunt els habitants de Jerusalèm:

Un esperit de gracia y de súplica;

Y ells girarán els ulls envers mí,

envers aquell a qui atravessaren

Y plorarán demunt d'ell com se plora demunt del primogènit

Gemeràn amarg com se gem per la mort d'un fill únic.

Aquell dia, gran será'l dol a Jerusalèm.

Diràn: ¿Què són aquestes ferides de les mans?

Y ell responderà: En casa d'amics meus he rebut estes ferides.

Oh glavi, desvetlla contra'l meu pastor,

Contra'l qui ab mi s'acompanyava, diu el Senyor dels exèrcits.

Fereix al pastor y que's dispersin les ovelles, diu el Senyor Omnipotent.

EVANGELI.—(Jo. 19, 28-35)

Sabent Jesús que totes les coses estaven consumades, per tal que's complia la Escriptura, digué: Ting sed. Hi havia allí un vas ab vinagre; els soldats xoparen una esponja en el vas, y, posant la a un cap de caña d'hisop, l'hi atancaren a la boca. Tan tost hagué pres Jesús el vinagre, digué: Tot es acabat. Y acotant el cap donà l'esperit. Llavors els Jueus, com era la vigilia de la Pasqua, per tal que'ls cossos no fossin a la creu en Dissabte (aquell dissabte era'l de la gran diada) pregaren a Pilat que'ls fossin trencades les cames y se'ls tregués d'allí. Hi anaren doncs els soldats, y, primer a l'un, després a l'altre, varen rompre les cames dels dos qui ab ell havien estat crucificats. Mes, en essent a Jesús, adonant-se de que ja era mort, no li romporen les cames, sino que un dels soldats li obrí'l costat ab la llança y, en continent, n'exí sang y aigua. Y qui ho vegé, es qui'n dona testimoni y el seu testimoni es veritat.

Felicitat perpétua: Santes Perpétua y Felicitat

Actes autèntiques del seu martiri:

Entre 'ls catecúmens detinguts hi havian Revocatus y Felicitat, dos esclaus; Saturninus y Secundula, dos joves; en fi Vibia Perpétua de naxensa distingida y educada ab refinament, esdevinguda matrona per son matrimoni, qui tenia encare pare y mare, dos germans, un dels quals era igualment catecúmeno y una criatura de pit. Ella metexa escriu de sa propia ma la història de son martiri.

Mentres estavem encare barrejats ab els perseguïdors—conta ella—a mon pare qui s'esforçava en ferme girar y perdre 'm, puig no escoltava més que son afecte, jo li vaig dir:—Pare meu, veyèu aquest vas o fiola o qualsevol nom que li volguèu donar? Ell respongué—El veig.—Y jo vaig tornar a preguntarli:—¿podèu donarli altre nom que aquest de vas? Y digué:—No.—Doncs bé—vaig fer jo aleshores—jo tampoch puch dirme altre cosa que cristiana.—Fòra de sí, al sentir aquestes paraules, el meu pare se 'm tirà demunt pera arrencarme 'ls ulls, pero solsament me va maltractar y s'en anà vensut ab sos arguments diabòlics. No va comparexer durant alguns dies y en donava gracies a Déu, puix la seva ausencia m'era un alivi. Y precisament durant aquests dies va esser quan varem rebre el Baptisme. En quant a lo que a mi 'm toca, l'Esperit Sant me feu conèixer mentres estava en lo mullament de l'aygua, de no demanar altre cosa que l'enduriment del cos.

(Seguirà).

El segon Manament de la Iglesia (1).

Creym qu'ha d'esser de molta utilitat als llegidors de nostra FULLA DOMINICAL que 'ls posém aquí ben detallades les obligacions qu' imposa a tot cristià el quart manament de l'Iglesia, tota vegada qu' es una materia aquesta que 's presta a moltes confusions. S' han de tenir present tres coses: els dies en que s' ha de *dejunar*, els que son d' *abstinencia* y aquells en que no s' pot *promisquar*. El *dejuni* consisteix en fer un sol àpat al dia, permetentse per la benignitat de la Iglesia la colació del vespre y la parvetat del matí. L' *abstinencia* consisteix en privarse de carns o de disolucions de carn. Y la *promisquació* vol dir barrejar en un mateix àpat carn y peix. No seria promisquar barrejar disolucions de carn ab peix o disolucions de peix ab carn.

DIES DE DEJUNI.—Ho son: 1.er Tots els dies de Quaresma, menys els diumenges. 2.ª Els dimecres, divendres y dissabtes de les quatre Témpores, aixó es: de la primera setmana de Quaresma, de la Sma. Trinitat, de St. Mateu (Setembre), y de St. Tomás (Desembre). 3.er En les sis vigílies de Pentecostés, St. Pere y St. Pau, Assumpció de la Verge, Naixement del Salvador, Sant Jaume patró d' Espanya y de Tots els Sants. 4.^t Tots els divendres y dissabtes d' Advent. Quan la festa de l' Immaculada Concepció cau en divendres o dissabte s' anticipa el dejuni y abstinencia al dijous de la mateixa setmana. (S. Off. 9 Nov. 1876).

La obligació de dejunar comensa als 21 anys y s' extén fins als 60 pèls homes y als 50 per les dones, segons graves autors.

DIES D' ABSTINENCIA.—Pera e's qui no prenen *Butlla* son dies d' *abstinencia* tots aquells en que s'ha de dejunar; y ademés, els diumenges de Quaresma, tots els divendres del any,—menys el dia de Nadal quan ve en divendres,—y els dies primer y tercer de Rogacions, aixó es, el dilluns y dimecres de la setmana de l' Ascensió.

Pera els qu' han pres la *Butlla* son dies d' *abstinencia*, només el dimecres de Cendra, els divendres de Quaresma, els quatre darrers dies de Setmana Santa y les quatre vigílies privilegiades de Sant Pere y Sant Pau, Pentecostés, Assumpció de la Mare de Deu y Nadal.

Qui no pren Butlla no pot menjar *ous* ni *lacticinis* en tota la Quaresma.

SOBRE EL PROMISQUAR.—Encara que 's tingui la *Santa Butlla* no s' pot barrejar carn y peix en un mateix àpat en cap *dia de dejuni*, ni en els *diumenges de Quaresma*. En els divendres d' entre any, els que tenen Butlla poden barrejar, a menys que caiguin en dies de *rigurosa* abstinencia.

Els malalts que *per rahó de la enfermedat*, y no en forsa d' algùn indult especial, están dispensats de l' abstinencia, poden promisquar en qualsevol dia de l' any encara que sigui de dejuni. (Sagr. Penit. 9 Janer 1899).

La obligació de l' abstinencia ab la prohibició de promisquar comensa als 7 anys y dura tota la vida.

Els pobres sense pendre la *Butlla de carn* poden estar dispensats de les abstinencies, tan en ordre a la carn com als ous y lacticinis, ab tal que resin un Pare nostre, Ave Maria y Gloria cada vegada.

P. J. DE BESALÚ.

(1) En el nou Catecisme de Pius X el segon precepte de la Iglesia afecta els dejunis que en l' antich Catecisme eren materia del quart.

Actes relligiosos que 's farán durant la present setmana en aquesta Iglesia

Diumenge, dia 5.—Desde dos quarts de sis fins a les nou, misses resades cada mitja hora.—Durant la missa Conventual ademés dels Set Diumenges, se farà l' exercici del mes de Sant Joseph, que 's continuarà durant tot el mes a la mateixa hora.—A les cinch de la tarde reso del St. Rosari y exercici del Via-Crucis, ab plàtica.

Dies feyners.—Les misses de costum fins a les nou. En la Conventual l' exercici del mes a Sant Joseph.

Divendres, dia 10.—A les sis de la tarde se farà l' exercici del Via-Crucis.

Diumenge, dia 12.—Se suprimirán les misses de dos quarts de vuit y la de dos quarts de nou

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els terciaris confessant, combregant y visitant nostra iglesia els dies 5 y 9.